

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu, JUDr. Martina Piovartsyho, JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 22. októbra 2014 v Bratislave, v trestnej veci obvineného **JUDr. M. M. a spol.** vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1 T 3/2005, o dovolaniach, ktoré podali obvinení **JUDr. M. M.** zastúpený JUDr. J. D., advokátom v B. a **I. D.**, zastúpený JUDr. A. F., advokátom v B., proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. marca 2012, sp. zn. 1 To 5/2011, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. sa dovolania obvinených JUDr. M. M. a I. D. **o d m i e t a j ú .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave boli obvinení JUDr. M. M. a I. D. uznaní za vinných: **obvinený JUDr. M. M.** v bodoch 1/, 2/, 3/, 4/ a 6/ zo spáchania pokračujúceho trestného činu podvodu § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku (ďalej len „Tr. zák.“), v bodoch 1/, 2/, 4/ a 6/ formou spolupáchatel'stva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. ako organizátor podľa § 10 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., v bodoch 3/ a 4/ v jednočinnom súbehu s trestným činom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., v bodoch 1/, 2/, 3/ a 4/ v jednočinnom súbehu s trestným činom poškodzovania cudzích práv podľa § 209 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., v bodoch 1/, 2/ a 4/ spolupáchatel'stvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., v bodoch 5/ a 7/ zo spáchania pokračujúceho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., v bode 7/ spolupáchatel'stvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., v bode 5/ v jednočinnom súbehu aj s trestným činom poškodzovania cudzích práv podľa § 209 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., v bode 8/ zo

spáchania trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a v bode 9/ zo spáchania trestného činu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1 Tr. zák.; **obvinený I. D.** v bode 7/ zo spáchania trestného činu podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ obvinený JUDr. M. M. dal v Bratislave E. N. a V. B. ako zálohu za hotovostnú pôžičku vo výške 60 000,-DM a 188 000,-Sk podľa „zmluvy o pôžičke“ z 11. apríla 2001 rodinný dom súpisného čísla X. s pozemkom parcelného čísla X. v B., v mestskej časti R. – P., na K. ul. č. X., zapísaný na LV č. X., a to bez vedomia a súhlasu majiteľa Š. N. na základe „zmluvy o zabezpečovacom práve“ z 11. apríla 2001, pričom pred E. N., V. B., taktiež aj pred pracovníkmi Katastrálneho úradu Bratislava II. vystupovala doposiaľ neustálená osoba pod menom majiteľa domu Š. N. Toho istého dňa 11. apríla 2001 bol podaný „Návrh na vklad zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností“ a X. augusta 2001 bola podpísaná medzi E. N. a M. M. „Zmluva o pristúpení k záväzku“, kde JUDr. M. M. preberá dlh po Š. N. Po nedodržaní záväzku vyplývajúceho zo „Zmluvy o zabezpečovacom prevode práva“ (nevrátenie požičaných peňazí), bol zo strany veriteľov podaný „Návrh na vklad zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností“ z 11. apríla 2001, ktorý bol ale zrušený neznámou osobou na základe predchádzajúceho „Späťvzatia návrhu na vklad zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti“ zo 7. mája 2001, ktorý mal podľa podpisu 15. mája 2001 urobiť Š. N. a E. N., čo však osobne neurobili. JUDr. M. M. „očistenú nehnuteľnosť“ na základe „Kúpnej zmluvy“ z 28. mája 2001 predal Ing. R. S. a toho istého dňa bol podaný „Návrh na vklad“ do katastra nehnuteľností Katastrálneho úradu Bratislava II. Následne JUDr. M. M. z peňazí, ktoré dostal ako kúpnu cenu od Ing. R. S. vyplatil dlh, ktorý mal k E. N. a V. B. Znalecký posudok k predmetnej nehnuteľnosti vypracoval Doc. Ing. P. M., CSc. – znalec z odboru stavebníctvo, ktorému JUDr. M. M. uviedol, že nehnuteľnosť kupuje obvinený S. K., ktorý aj zadal vypracovanie posudku. Poškodený Ing. R. S. pri neskoršej kontrole stavu procesu zavkladovavania zistil, že konanie o vklade je zastavené, nakoľko sa na Katastrálny úrad Bratislava II dostavila osoba, ktorá sa predstavila jeho menom a podala žiadosť na „Späťvzatie návrhu na vklad do katastra nehnuteľností“. Svojím konaním spôsobili obvinený JUDr. M. M. a S. K. škodu vo výške 1 274 508,-Sk (t.j. 42 305,91 €) poškodenému Ing. R. S. (pošk. N. a B. boli peniaze 1.500.000,-Sk (49 790,87 €) vrátené) /zvázok č. IV/.

2/ obvinený JUDr. M. M. „Kúpnu zmluvou“ z 28. mája 2001 odpredal Ing. R. S. bez súhlasu majiteľky L. J. nehnuteľnosť – byt v bytovom dome na ul. F. K. č. 1 v B., súpisné číslo X., LV X. s podielom 175/1000 na spoločných priestoroch za sumu 487 200,-Sk (16 172,07 €), k čomu použil ešte sfalšovanú „Plnú moc“ z 25. mája 2001, podľa ktorej majiteľka splnomocňuje M. M. k predaju jej bytu, ďalej znalecký posudok na byt vypracovaný Doc. Ing. P. M., CSc – znalcom z odboru stavebníctvo, kde ako objednávateľ je uvedená L. J., inak posudok dal vypracovať muž vystupujúci pod menom K. – obv. F. M., ktorý ho chcel aj vybrať od znalca, čo mu nebolo umožnené bez prítomnosti objednávateľky. Následne na to sa opäť dostavil pre posudok vypracovaný 21. mája 2001 spoločne s obvineným S. K. v spoločnosti ženy – obvinenej A. P., t.č. M. – vydávajúcej sa podľa občianskeho preukazu za L. J. Dňa 11. júna 2001 podal Ing. R. S. „Návrh na povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností“. Dňa 13. júna 2001 osobami vydávajúcimi sa za L. J. a Ing. R. S. bol na základe „Späťvzatia návrhu na vklad do katastra nehnuteľností“ zo 4. júna 2001 predtým podaný návrh na vklad vzatý späť. Katastrálnemu odboru Bratislava I. bolo predložené aj „Splnomocnenie“ od L. J. zo 7. júna 2001 pre Ing. R. S. na prevzatie rozhodnutia katastra o späťvzatí návrhu na vklad /zväzok č. IV/.

X./ obvinený JUDr. M. M. v priebehu rokov 2000 až 2001 získal od správkyne konkurznej podstaty spoločnosti B. s.r.o., O. X., D.K., JUDr. E. H. informácie a podklady od nehnuteľností v Bratislave III., Mestská časť V., Pri S.L. č. X., jednalo sa o administratívnu budovu s ubytovňou vrátane pozemkov č. 2047/3 o výmere 668 m², 2047/4 o výmere 267 m², 2047/12 o výmere 9943 m² súpisné číslo X., LV č. X., ktorá bola v tom čase majetkom spoločnosti B. s.r.o., (od 31. júla 2000 v konkurze). Po tom, čo mu bolo odkúpenie nehnuteľností zamietnuté, JUDr. M. M. na základe falošných dokumentov, a to hlavne „Uznesenia“ z 27. júla 2000, „Opatrenia“ krajského súdu z 15. marca 2001 a 5. septembra 2001 a „Prehlásenia o právoplatnosti opatrenia „ z 5. septembra 2001 všetko pod sp. zn. 24 K 135/00 a „Zmluvy o prevode nehnuteľností“ zo 6. septembra 2001, predmetnú nehnuteľnosť na základe falošného „Návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra“ zo 6. septembra 2001, „Znaleckého posudku“ z 28. augusta 2001 vypracovaného znalcom z odboru stavebníctva Doc. Ing. P. M., CSc., na základe falošnej objednávky JUDr. E. H. a falošného „Splnomocnenia“ JUDr. M. M. JUDr. E. H. z 31. októbra 2001, neoprávnene začiatkom novembra 2001 na Katastrálnom úrade Bratislava III. previedol na spoločnosť A. C. s.r.o., ul. F. K. č. X., B., ktorej je spolumajiteľom. Následne na to JUDr. M. M. takto získanú

nehnutelnosť 17. januára 2002 na základe „Kúpnej zmluvy“ odpredal Rímsko – katolíckej cirkvi, farnosť R., A. X., B., prostredníctvom v tom čase pôsobiaceho ThDr. M. V. za sumu 13 000 000,-Sk (431 520,94 €), vyplatené bolo 6 000 000,-Sk, (199 163,51 €), potom čo začala byť obchodná transakcia podozrivá, nebola JUDr. M. M. zvyšná časť kúpnej ceny vyplatená /zväzok č. V/.

4/ obvinený JUDr. M. M. spoločne s obvineným F. M. a teraz s už nebohým V. G. spoločným konaním uviedli do omylu v úmysle sa obohatiť Ing. R. S. a Ing. J. D., a to tým spôsobom, že JUDr. M. M.. poveril niekedy v priebehu letných mesiacov roku 2001 na presne nezistenom mieste F. M., aby pod menom V., k čomu dostal od neho falošný občiansky preukaz, uskutočnil stretnutie s PhDr. J. S., nar. X., konateľom spoločnosti K. s.r.o., ktorá je majiteľom nehnuteľnosti v B. – Staré mesto, C. ulica, zapísaná na LV č. X., jedná sa o pozemok parc. čísla X., vedený ako zastavaná plocha o výmere 602 m² a obytný dom súp. číslo X. postavený na uvedenom pozemku, aby predstieral záujem o prenájom a neskoršie odkúpenie predmetnej nehnuteľnosti. Nakoľko PhDr. J. S. nechcel uvedenú nehnuteľnosť odpredať, F. M. alias V. uskutočnil po predchádzajúcom telefonickom dohovore stretnutie s Ing. R. S., ktorému ponúkol predmetnú nehnuteľnosť ako sprostredkovateľ na predaj, ale nakoľko bola cena požadovaná zo strany p. V. V., Ing. S. ponuku neakceptoval. O priebehu jednaní F. M. informoval JUDr. M. M. a nakoľko dostal M. strach z následkov ďalšieho možného konania v danej veci, ďalšie stretnutia so skutočným PhDr. J. S. vykonala osoba doposiaľ neustálená, vystupujúca taktiež pod menom V., ale iné krstné meno – ako brat pôvodného V. Pri týchto stretnutiach neustálená osoba získala podklady týkajúce sa predmetnej nehnuteľnosti (pôvodný LV, pôvodný znalecký posudok, stavené plány budovy a pod.), ktoré boli následne upravené neustálenou osobou vystupujúcou teraz pod menom PhDr. J. S. na základe falošného občianskeho preukazu, ktorým sa t.č. už nebohý V. G. preukázal Ing. R. S., ktorý po niekoľkých jednaniach s touto osobou kúpil za sumu 6 000 000,-Sk (199 163,51 €) spoločne s Ing. J. D. (v skutočnosti zaplatená suma 8 000 000,-Sk, t.j. 265 551,35 €) uvedenú nehnuteľnosť. Kúpna cena bola zo strany kupujúcich vyplatená v niekoľkých splátkach. V. G., ktorý sa vydával za PhDr. J. S. vyplatil Ing. R. S. 12. septembra 2001 v Bratislave na presne neurčenom mieste sumu 2 000 000,-Sk (66 387,83 €), a to ihneď po podpise kúpnej zmluvy. Ďalších 2 000 000,-Sk (66 387,83 €) vyplatil Ing. S. vkladom na účet v Ľ. B. a.s., na V. ul. č. X. v B., číslo účtu X., ktoré údaje dostal od nebohého V. G., vydávajúceho sa za PhDr. J. S., a to konkrétne sumu 1 000 000,-Sk (33 193,91 €) 18. septembra 2001 a 19. septembra 2001 takisto sumu 1 000 000,-Sk. Dňa 20. septembra 2001 v Ľ. B. a.s., na V. ul. č.

X. v B. predložil nebohý V. G. z poverenia JUDr. M. M. občiansky preukaz na meno PhDr. J. S. spolu so žiadosťou o výpis z predmetného účtu, aby zistil skutočnosť, či boli peniaze na účet vložené zo strany kupujúceho (na mieste bol V. G. zadržaný z dôvodu predloženia falošného občianskeho preukazu – odsúdený za trestný čin podľa § 176 ods. 1 alinea druhá Tr. zák. rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5 T 81/01, v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2 To 56/02). Ďalšiu splátku vo výške 2 000 000,-Sk (66 387,83 €) odovzdal v presne neurčenom čase Ing. S. v hotovosti na čerpacej stanici Shell v Bratislave na Drieňovej ul. osobe vyslanej JUDr. M. M., M. Š. Skutočnosť, že túto splátku preberie osoba M. Š., oznámila telefonicky osoba, ktorá sa pri stretnutiach vydávala za PhDr. J. S., a to z dôvodu údajného zranenia a jeho následnej hospitalizácie. Niekedy koncom mesiaca september 2001 vyplatil Ing. D. zvyšnú časť kúpnej ceny, a to vo výške 2 000 000,-Sk (66 387,83 €) taktiež M. Š., ktorého na to poveril obvinený JUDr. M. M. K odovzdaniu tejto sumy došlo pred HM TESCO v N. M. Š. preberal túto sumu taktiež z poverenia JUDr. M. M., M. Š. uviedol neskôr Ing. D., že peniaze odovzdal osobe menom V. (Zväzky č. IV-V).

5/ obvinený JUDr. M. M. ako spolumajiteľ a splnomocnený zástupca spoločnosti A. C. s.r.o., so sídlom na ul. F. K. 1 v B. na základe predstieraného vlastníctva nehnuteľnosti v B. III., mestská časť V., Pri S.L. X. – administratívna budova s ubytovňou vrátane pozemkov súpisné číslo X., LV X., ktorá bola v tom čase vo vlastníctve spol. B. s.r.o., túto vložil ako nefinančný vklad do spoločnosti Z. s.r.o., v zastúpení Ing. A. H. s úmyslom túto zveľadiť a použiť na podnikateľské účely na základe „Zmluvy o tichom spoločenstve“ z 3. júna 2002 (návrh na vklad podaný 5. júna 2002) a „Zmluvy o tichom spoločenstve“ z 7. júna 2002, kde bola stanovená dohoda o vyrovnaní majetkových podielov v prospech tichého spoločníka A. C. s.r.o., vo výške 8 000 000,-Sk (265 551,35 €). Po vykonaní zápisu nového vlastníka – spoločnosti Z. s.r.o., Ing. A. H. poukázal čiastky 3 500 000,-Sk (116 178,71 €) 5. júna 2002, 1 000 000,-Sk (33 193,91 €) 7. júna 2002 a 800 000,-Sk (265 551,35 €) 21. júna 2002 a 100 000,-Sk (3 319,39 €) 11. júla 2002 (spolu 5 400 000,-Sk, t.j. 179 247,16 €) spoločnosti A. C. s.r.o., po zistení, že sa stal obeťou podvodu, už nevyplatil zvyšnú čiastku dohodnutej ceny. Uvedené zmluvy boli podpísované a peniaze boli odovzdané v B. (zväzok č. V).

6/ obvinený JUDr. M. M. využijúc finančnú tieseň obvineného F. M., tohto naviedol k tomu, aby si hľadal v novinách inzerát na prenájom akéhokoľvek bytu v B. od fyzickej osoby, nie cez realitnú kanceláriu a následne mu dal falošný občiansky preukaz na meno JUDr. F. L. s jeho fotografiou ako aj hotovosť vo výške 45 000,-Sk (1493,72 €) na trojmesačný nájom

bytu. Po tomto si obvinený F. M. na poskytnutý falošný doklad totožnosti prenajal byt na A. ul. č. 6 od Ľ. T., od ktorej obvinený F. M. získal jej osobné údaje, tak i údaje o predmetnom byte, ktoré potom odovzdal obvinenému JUDr. M. M., ktorý mal vypracovať nájomnú zmluvu. Po uplynutí asi dvoch mesiacov dal obvinený JUDr. M. M. obvinenému F. M. od prenajatého bytu všetky doklady potrebné k prevodu bytu ako aj sfalšovanú plnú moc od majiteľky bytu s tým, aby byt cez inzerát predal za 1 400 000,-Sk, (46 471,48 €), čo obvinený F. M. aj urobil a neoprávnene byt Ľ. T. predal záujemcom, ktorí sa prihlásili na inzerát – C. V. a Z. V. za sumu 1 300 000,-Sk, (43 152,09 €), s ktorou súhlasil aj obvinený JUDr. M. M. Na základe „Kúpnej zmluvy“ medzi predávajúcou Ľ. T. a kupujúcimi C. a Z. V. z 18. októbra 2001, po odovzdaní dohodnutej ceny a po podaní „Návrhu na vklad“ do Katastra nehnuteľností Bratislava II. 10. októbra 2001 došlo k neoprávnenému prevodu bytu. Kúpnu cenu 1 300 000,-Sk (43 152,09 €) odovzdal obvinený F. M. celú v hotovosti obvinenému JUDr. M. M.. Uvedeným konaním uviedli obvinení F. M. a JUDr. M. M. kupujúcich do omylu a spôsobili im škodu 1 300 000,-Sk (43 152,09 €) a majiteľke bytu Ľ. T. spôsobili nemajetkovú ujmu na jej vlastných právach k bytu (zväzok č. VII).

7/ obvinený JUDr. M. M. spoločne s obvineným I. D. a obvineným J. H. v priebehu mesiaca august 2002 v rôznych pobočkách peňažných ústavov VÚB a.s., Bratislava. Ľ. B. a.s., Bratislava, ČSOB a.s., Bratislava založili celkovo 17 bežných účtov čísiel: X., X., X., X. X., X. X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X. a 19. augusta 2002 v čase o 11.10 hod. v pobočke Ľ. B. a.s., B., pobočka G. obvinený J. H. spoločne s obvineným JUDr. M. M. predložil sfalšovaný dekrét o plnej moci arcibiskupa J. S. ako aj hromadné prevodné príkazy v počte 2 kusy na prevod sumy v celkovej výške 55 000 000,-Sk (1 825 665,53 €) na účty ., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., vedené vo VÚB a.s., ČSOB a.s., a Ľ. B. a.s., čím A. úradu v T. spôsobili škodu vo výške 55 000 000,-Sk (1 825 665,53 €), pričom v pobočke Ľ. B. a.s., v N. 19. augusta 2002 vybral obvinený I. D. spolu s obvineným J. H. sumu 300 000,-Sk (9 958,17 €) a keďže Ľ. B. a.s., uhradila A. úradu v T. uvedenú sumu, bola jej spôsobená škoda vo výške 300 000,-Sk (9 958,17 €) /zväzok č. VI/.

8/ obvinený JUDr. M. M. v úmysle obohatiť sa ponúkol niekedy začiatkom leta 2000 J. M. partnerstvo pri kúpe rozostavaného objektu-12 bytových jednotiek v katastri obce L., patriaci bývalému družstvu D. (od roku 1997 v konkurze) za celkovú cenu 1 000 000,-Sk (33 193,91 €), k čomu použil „Žiadosť o odkúpenie nehnuteľností z konkurznej podstaty“ z 3. júla 2000 a „Žiadosť o prevod správ spoločnosti na fyzickú osobu“ z 27. júla 2000, kde na oboch

pisomnostiach bol falošný podpis správcu konkurznej podstaty JUDr. I. O. Ing. J. M. odovzdal svoj podiel vo výške 900 000,-Sk (29 874,52 €) 28. júla 2000, na ktorý prispeli sumou po 100 000,-Sk (3 319,39 €) Ing. P. G. a J. M.. Po tom, čo všetci traja poškodení zistili, že JUDr. O. osobne nepodpisoval žiadne dokumenty, žiadali od obvineného JUDr. M. M. navrátenie vložených peňazí, čo obvinený JUDr. M. M. prisľúbil a podpísal „Zmluvu o pôžičke,, datovanú 27. júla 2000, čo podporil aj vlastnoručne spísaným dlžným úpisom zo 6. októbra 2000, kde sa zaväzoval vyplatiť zmluvnú pokutu vo výške 300 000,-Sk (9 958,17 €) v prípade nevrátenia dlžnej sumy do 10. októbra 2000. Nakoľko ani do tejto doby peniaze nevrátil a poškodení M., M. a G. si nárokovali svoje peniaze vrátiť späť, ponúkol obvinený JUDr. M. M. ako proti zálohu niekoľko nehnuteľností a hlavne byt v B. na D. ul. č. X., ktorého majiteľom bola A. I. a nebytový priestor v B. na R. ul. č. X. ktorého majiteľom bol obvinený S. K., k čomu mal obvinený JUDr. M. M. pripravené „Kúpne zmluvy“ datované dňom 5. decembra 2000 a 8. decembra 2000, podľa ktorých majitelia predávajú kupujúcemu J. M. uvedené nehnuteľnosti. V priebehu podania „Návrhu na vklad“ v prvom prípade 13. decembra 2000 a v druhom 22. decembra 2000 si obvinený JUDr. M. M. vypýtal od J. M. ďalších 55 000,-Sk (1 825,66 €), o čom bola spísaná „Zmluva o pôžičke“ z 20. decembra 2000. K prevodu nehnuteľností ale nedošlo, nakoľko osoba vydávajúca sa za J. M. v prvom prípade vzala späť návrh na vklad do katastra nehnuteľností, a to „Prehlásením“ z 23. apríla 2001 a v druhom prípade „Prehlásením“ z 23. apríla 2001. Obvinený JUDr. M. M. po tomto všetkom opäť sľúbil poškodeným peniaze vrátiť, čo aj urobil v niekoľkých splátkach a vrátil 10 000,-DM (210 000,-Sk, t.j. 6 970,72 €) a 1 000 000,-Sk (33 193,91 €), čím poškodeným priama škoda nevznikla /zväzok č. VII/.

9/ obvinený JUDr. M. M. 16. októbra 2002 o 17.30 hod. v úmysle dosiahnuť vydanie pravého cestovného pasu Slovenskej republiky nie na svoje pravé meno, predložil na pracovisku Skupiny cudzineckej polície a pasovej služby v Š. falošný občiansky preukaz číslo X. na meno P. S., nar. X., bytom N. X., pričom zaplatil príslušný správny poplatok a požiadal o vydanie cestovného pasu Slovenskej republiky, ktorý si prevzal 18. októbra 2002. Jeho prevzatie vlastnoručne podpísal nie však svojím pravým menom, ale menom na ktoré bol tento doklad vystavený a 23. októbra 2002 vycestoval z územia Slovenskej republiky do Českej republiky cez hraničný prechod OHK PZ Brodské – diaľnica D2, kde bol príslušníkmi OHK PZ Brodské zadržaný /zväzok č. VII/.

Krajský súd za tieto trestné činy uložil **obvinenému JUDr. M. M.** podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere desať rokov, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. zaradený do II. (druhej) nápravno výchovnej skupiny. **Obvinenému I. D.** uložil podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere päť rokov, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. zaradený do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 súd poškodených Ing. R. S., Š. N., C. V., Ing. A. H. a Rímsko-katolícku farnosť B. - R. s nárokmi na náhradu škody odkázal na konanie vo veciach občianskoprávných.

Rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 7. marca 2012, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, uznesením sp. zn. 1 To 5/2011, odvolania obvinených JUDr. M. M. a I. D. podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 zamietol.

Krajský súd v Bratislave predložil 8. augusta 2014 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolania, ktoré podal obvinený JUDr. M. M. prostredníctvom obhajcu 29. mája 2014 a obvinený I. D. prostredníctvom obhajcu 24. júna 2014 na Krajskom súde v Bratislave proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. marca 2012, sp. zn. 1 To 5/2011.

Obvinený JUDr. M. M. sa v podanom dovolaní domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. V tejto súvislosti upozornil na to, že v predmetnej trestnej veci boli podľa § 163 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 vznesené obvinenia voči jeho osobe 15. augusta 2002 a 29. októbra 2002, avšak doručené mu boli až 14. marca 2003. Vykonanie vyšetrovacích úkonov v čase, keď obvinený obhajcu nemal, napriek tomu, že ho musel mať, je porušením jeho práva na obhajobu. Do doručenia týchto uznesení o vznesení obvinenia obvinenému, orgány činné v trestnom konaní vykonávali vyšetrovacie úkony, ako napr. výsluchy svedkov R. S., R. S., D. I. a iných, ktorých sa obvinený ani jeho obhajca nemal možnosť zúčastniť. Predmetné výpovede boli následne na hlavnom pojednávaní len prečítané zo zápisníc o výsluchoch svedkov z prípravného konania, pričom obvinený nemal možnosť klásť svedkom otázky. Navyše boli tieto nezákonné dôkazy podkladom pre rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Obvinený preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací na základe § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. dovolaním napadnuté rozhodnutie zrušil a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. vrátil vec prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Bratislave (ďalej len „prokurátorka“) sa k dovolaniu obvineného JUDr. M. M. vyjadrila 17. júna 2014 nasledovne:

Prokurátorka poukázala na skutočnosť, že obžaloba v trestnej veci obvineného JUDr. M. M. a spol. bola podaná 9. augusta 2005, teda za účinnosti predchádzajúceho Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, a teda i celé prvostupňové súdne konanie a odvolacie konanie bolo vykonané v zmysle § 564 ods. 4 Trestného poriadku č. 301/2005 Z.z. podľa doterajších predpisov. Obvineným namietané uznesenia o vznesení obvinenia mu boli doručené 14. marca 2003 preto, lebo obvinený bol v uvedený deň zadržaný a následne vzatý do väzby (spolu s ostatnými spoluobvinenými) z dôvodov podľa § 67 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por., pretože dovtedy sa jeho účasť na vyšetrovacích úkonoch nepodarilo zabezpečiť. Pokiaľ ide o tvrdenie obvineného, že svedkom uvedeným v dovolaní nemal možnosť klásť otázky, pretože neboli vypočutí ani v prípravnom konaní ani na hlavnom pojednávaní uviedla, že obvinený spolu so svojim obhajcom boli riadne po skončení vyšetrovania oboznámení so spisovým materiálom a žiadnu takúto žiadosť orgánom činným v trestnom konaní nepredložili. Rovnako tak ani na hlavnom pojednávaní nenavrhl osobný výsluch namietaných svedkov a súhlasili s čítaním ich výpovedí. Osobného výsluchu uvedených svedkov sa obvinený nedomáhal ani v podanom odvolaní.

Na záver svojho vyjadrenia prokurátorka uviedla, že považuje rozhodnutia súdov oboch stupňov za zákonne, a preto navrhla podané dovolanie podľa § 382 písm. c/ odmietnuť.

K podanému dovolaniu obvineného JUDr. M. M. sa vyjadril 9. júla 2014 aj obvinený I. D., ktorý len zopakoval námietky týkajúce sa jeho osoby uvedené vo vlastnom dovolaní.

Obvinený I. D. v podanom dovolaní poukázal na sústavné porušovanie jeho práva na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces. Predovšetkým namietal nečinnosť súdu a orgánov činných v trestnom konaní, ako aj jeho ustanovenej obhajkyne ex offo, ktorá mu ani nenavrhl možnosť uzavrieť dohodu o vine a treste. Obvinený namietal aj výpovede

niektorých obvinených (M., H.) a svedkov K., A., S., I., S. a O., ktoré boli podľa jeho názoru účelové a zavádzajúce. V podanom dovolaní ďalej uviedol, že krajský súd nesprávne právne posúdil výšku spôsobenej škody. Podľa dovolateľa boli súdy oboch stupňov voči jeho osobe zaujaté, pričom počas súdneho konania pociťoval nevraživosť, šikanovanie a psychický nátlak, pretože bývalý arcibiskup S. bol dlhé roky na čele T. arcidiecézy. Na záver upozornil, že Krajský súd v Bratislave 13. februára 2014 neprejednal jeho návrh na obnovu konania.

Prokurátorka sa k podanému dovolaniu obvineného I. D. vyjadrila 7. júla 2014 tak, že sa s napadnutými rozhodnutiami súdov oboch stupňov v celom rozsahu stotožňuje. Uvedené súdy v citovaných rozhodnutiach dostatočne a presvedčivo rozhodnutie o vine a treste zdôvodnili a skutočnosť, že obvinený s hodnotením dôkazov súdmi nesúhlasí nie je dôvodom na podanie mimoriadneho opravného prostriedku. Vo svojom dovolaní neuviedol žiadne konkrétne dôvody, ktoré by dôvody dovolania podľa uvedeného ustanovenia odôvodňovali. Pokiaľ obvinený v závere svojho dovolania uvádza, že 13. februára 2014 mal na Krajskom súde v Bratislave pojednávanie o návrhu na povolenie obnovy konania a z jemu neznámych dôvodov mu bolo oznámené, že krajský súd rozsudok ruší a on sa má pripojiť podaním mimoriadneho opravného prostriedku, pričom ho predseda senátu podrobne neinformoval o tejto dôležitej skutočnosti uviedla, že obvinený podľa zápisnice z verejného zasadnutia vzal návrh na obnovu konania späť, na základe čoho bolo vydané uznesenie podľa § 396 ods. 8 Tr. por., ktorým krajský súd vzal na vedomie späťvzatie návrhu na obnovu konania obvineným.

Na záver svojho vyjadrenia prokurátorka uviedla, že považuje rozhodnutia súdov oboch stupňov za zákonne, a preto navrhla podané dovolanie podľa § 382 písm. c/ odmietnuť.

Obvinený JUDr. M. M. sa prostredníctvom svojho obhajcu vyjadril 8. júla 2014 k podanému dovolaniu tak, že vyjadruje súhlas s dôvodmi dovolania namietanými obvineným I. D. v rozsahu zhodujúcim sa s dôvodmi dovolania uvádzanými v jeho dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolania sú prípustné (§ 368 ods. 1 a ods. 2 písm. h) Tr. por.), boli podané prostredníctvom obhajcov (§ 373 ods. 1 Tr. por.), oprávnenými osobami (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), že obvinení pred podaním dovolania využili svoje právo

podat' riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a že dovolania spĺňajú obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.).

K naplneniu poslednej uvedenej procesnej podmienky dovolania u obvineného I. D. Najvyšší súd Slovenskej republiky podotýka, že i keď podané dovolanie nie je konkretizované označením písmen odseku 1 § 371 Tr. por., z jeho obsahu nepochybne vyplýva, že dovolateľ sa dovolaním domáha toho, že vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania (text dovolania: „ďalej namietam zaujatosť súdu voči mojej osobe a rozhodovaniu, ktoré ma stavallo do negatívnej polohy od začiatku“), čo zodpovedá dovolaciemu dôvodu § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por., a toho, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku (text dovolania: „nebola dostatočne správne a právne kvalifikovaná výška spôsobenej škody“), čo zodpovedá dovolaciemu dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však súčasne po preskúmaní veci zistil aj to, že podané dovolania je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Na vysvetlenie tohto záveru treba predovšetkým uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne, t. j. vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por., v zmysle ktorého vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, mal byť podľa názoru dovolateľa I. D. naplnený „zaujatosťou súdu voči jeho osobe a rozhodovaniu, ktoré ho stavallo do negatívnej polohy od začiatku“.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca, prísediaci, vyšší súdny úradník, prokurátor,

vyšetrovateľ, policajný orgán a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosti o nezáujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon dotýka, k ich obhajcom, zákonným zástupcom a splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v trestnom konaní.

Uvedené ustanovenie Trestného poriadku v záujme zabezpečenia dôvery verejnosti v nestrannosť postupu orgánov činných v trestnom konaní a súdu vylučuje z vykonávania úkonov trestného konania ten orgán, u ktorého mohli vzniknúť pochybnosti o jeho nezáujatosti. Tieto dôvody spočívajú v okolnostiach, ktoré charakterizujú pomer úradnej osoby k prejednávanej veci alebo osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, prípadne k ich zástupcom, splnomocnencom a obhajcom.

Pomerom k prejednávanej veci treba pritom rozumieť určitú zainteresovanosť orgánu trestného konania na skutkoch, pre ktoré sa vedie trestné stíhanie. Pomerom orgánu trestného konania k osobám uvedeným v § 31 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 sa rozumie vzťah tohto orgánu k niektorej z uvedených osôb, ktorý môže vo verejnosti vyvolať pochybnosti o jeho nezáujatosti práve pre tento vzťah, ktorý prípadne existuje aj mimo rámec konania. Uplatnenie tohto inštitútu teda prichádza do úvahy len vtedy, ak je existencia takéhoto vzťahu, resp. pomeru preukázaná. K vylúčeniu sudcu z vykonávania úkonov trestného konania z dôvodu pomeru k takým osobám môže v uvedenom prípade dôjsť len vtedy, ak vzťah k týmto osobám je takej vnútornej kvality a intenzity, že sudca nie je spôsobilý rozhodovať nestranne a nezávisle alebo by sa takým mohol javiť navonok.

Dovolací súd nemohol zaujať stanovisko k takto uplatnenému dovolaciemu dôvodu, keďže je zřejmé, že pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. nie je možné zaradiť námietky, ktoré sa týkajú len údajného zaujatého prístupu sudcov - súdu k prejednávanej veci a ktoré majú abstraktný, resp. všeobecný charakter, tak ako to bolo posudzovanom prípade.

Podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať len, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. **Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.**

Namietanie iných skutočností, ako spochybňovanie vyhodnotenia vykonaného dokazovania, iné hodnotenie skutku (namietanie výpovedí obvinených a svedkov) predstavuje namietanie skutkových zistení a záverov, čo vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku nepripúšťa. Skutkové zistenia (v tomto smere aj hodnotenie vykonaného dokazovania) súdov prvého a druhého stupňa sú pre dovolací súd záväzné a tento nemôže na nich nič meniť. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, prípadne korigovať len odvolací súd.

Najvyšší súd však dospel k záveru, že v súlade so týmto zákonným dovolacím dôvodom a teda preskúmateľná je tá časť podaného dovolania, kde obvinený I. D. vzniesol námietku proti nesprávne právne posúdenej výške spôsobenej škody veľkého rozsahu ako znaku kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu podvodu spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. V tejto otázke však dovolací súd usúdil, že predmetná námietka je zjavne neopodstatnená. Obvineným vecne uplatnená argumentácia by mohla smerovať k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ak by znak tejto kvalifikovanej skutkovej podstaty, ktorým je škoda veľkého rozsahu, nedosahovala sumu 500 násobku minimálnej mesačnej mzdy, avšak ako je zrejmé zo znenia skutkovej vety v bode 7/ prvostupňového rozsudku, výška spôsobenej škody predmetnú sumu niekoľkokrát prevyšuje.

Najvyšší súd preto konštatuje, že v dovolaní nebol splnený dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ - teda aj písmena c/, uplatneného dovolateľom JUDr. M. M. v podanom dovolaní – nemožno použiť, ak táto

okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom. Z predloženého spisového materiálu dovolaciemu súdu jednoznačne vyplýva, že v podanom dovolaní obvineného JUDr. M. M. prezentovaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/, Tr. por. nebol v trestnom konaní až do rozhodnutia odvolacieho súdu uplatnený, hoci je nepochybné, že z časového hľadiska údajné porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom (dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.) bolo s poukazom na jeho konkretizáciu uvedenú v dovolaní, obvinenému a jeho obhajcovi, ktorý ho zastupoval v danom čase, známe už v prípravnom konaní (prvá časť námietok týkajúcich sa oznámenia o vznesených obvineniach), resp. na hlavnom pojednávaní (druhá časť námietok týkajúca sa porušenia zásady kontradiktórnosti, bezprostrednosti a ústnosti). Predmetnú argumentáciu neuplatnil ani v podanom odvolaní (bližšie pozri str. 4 druhostupňového rozhodnutia), rovnako tak v tomto smere nenamietal nič ani jeho obhajca JUDr. J. P. v rámci konečného návrhu, pričom verejného zasadnutia odvolacieho súdu 7. marca 2012 sa obvinený nezúčastnil.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371. V konkrétnom prípade dovolateľom uplatnený dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nemožno v zmysle ustanovenia § 371 ods. 4 Tr. por. použiť, keďže táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto podané dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Z vyššie uvedeného rozboru vyplýva, že v posudzovanej veci podané dovolania obsahujú argumenty a subjektívne názory stojace mimo uplatneného dovolacích dôvodov, najvyšší súd po preskúmaní veci žiaden z týchto dovolacích dôvodov nezistil.

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., dovolací súd musel dovolania obvinených JUDr. M. M. a I. D. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 22. októbra 2014

JUDr. Peter K r a j ě o v i ě , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Kristína Cíchová